

Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας

Α' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

Λαϊκό παραμύθι *Το πιο γλυκό ψωμί*

Δομή:

1η ενότητα: *κάποτε ήταν...που λέει ο λόγος:* Το πρόβλημα του ανορεκτικού βασιλιά και η αποτυχία των γιατρών να τον κάνουν καλά.

2η ενότητα: *Όπου κάποια μέρα...Έτσι λοιπόν και έγινε:* Η συμβουλή του σοφού και φτωχού γέροντα δεν φέρνει αποτέλεσμα.

3η ενότητα: *Θα σε κρεμάσω...να τρώγαμε και εμείς έτσι:* Η δεύτερη συμβουλή του γέροντα και το συμπέρασμα πως είμαστε ευτυχισμένοι όταν απολαμβάνουμε τους καρπούς των κόπων μας.

Τεχνική-Τεχνοτροπία:

Γλώσσα: απλή, λιτή, φυσική, δημοτική, με πολλά λαϊκά στοιχεία.

Ύφος: ζωντανό και παραστατικό, η αφήγηση διακόπτεται από το διάλογο που δίνει ζωντάνια και αμεσότητα.

Σχήματα λόγου:

- Μεταφορές: *του πουλιού το γάλα κ.α.*
- Παρομοιώσεις: *σαν πεινασμένος λύκος*
- Επαναλήψεις: *Το πιο γλυκό ψωμί του κόσμου*
- Εικόνες: *Η απλοϊκή αμφίεση του βασιλιά, η περιγραφή της καλύβας*

Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας

Α' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

Λαϊκό παραμύθι *Το πιο γλυκό ψωμί*

Φύλλο εργασίας

- Χαρακτηρισμός προσώπων

Ο βασιλιάς	Ο γέρος

α. Ποια λαογραφικά στοιχεία, δηλαδή πληροφορίες για τη ζωή και την εργασία των λαϊκών ανθρώπων της υπαίθρου, αναφέρονται μέσα στο παραμύθι;

β. Να διαβάσεις το παραμύθι *Το αηδόνι του αυτοκράτορα* και να βρεις ομοιότητες με το παραμύθι *Το πιο γλυκό ψωμί*.

Το Αηδόνι του Αυτοκράτορα

«Στο ωραιότερο παλάτι του κόσμου, κάπου στην Κίνα, ζει ένας μελαγχολικός αυτοκράτορας. Το παλάτι του, είναι φτιαγμένο από πορσελάνη, μα, παρ' όλη την ομορφιά του παλατιού, ο αυτοκράτορας μας, συνεχίζει να ζει μέσα στην μελαγχολία. Κάποιο βράδυ, ένα αηδόνι μαγεμένο από την ομορφιά του παλατιού, άρχισε να τραγουδάει στον κήπο του.

Αυτό γινόταν κάθε βράδυ... το εξαίσιο κελήδημά του, έφερνε δάκρυα στα μάτια σε όποιον το άκουγε.

Τραγουδούσε για την αγάπη, την ειρήνη, τις ομορφιές της φύσης και της μάνας γης. Μαγεμένος από το τραγούδι του, ο αυτοκράτορας άρχισε να χαμογελά και πάλι...αποφασίζει να φυλακίσει το αηδόνι...κι έτσι διατάζει να κλείσουν το αηδόνι σε ένα κλουβί, αφήνοντάς το όμως ελεύθερο, δύο φορές την ημέρα και μία τη νύχτα.

Όλη η χώρα μιλούσε για το όμορφο αηδόνι και τη μαγική φωνή του.

Η φήμη του αηδονιού, μάλιστα, ξεπέρασε τα σύνορα της Κίνας και ταξίδεψε και σε άλλες χώρες.

Κάποια μέρα, ο αυτοκράτορας δέχεται ένα δώρο. Είναι ένα μηχανικό αηδόνι, τόσο όμορφο όσο και το αληθινό, που τραγουδάει το ίδιο μαγικά με το αληθινό και είναι στολισμένο με διαμάντια, ρουμπίνια και ζαφείρια. Ένα σημείωμα πάνω στο δώρο έγραφε: «Το αηδόνι του αυτοκράτορα της Κίνας δεν είναι τίποτα μπροστά σε αυτό του αυτοκράτορα της Ιαπωνίας».

Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας

Α' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Ο αυτοκράτορας βάζει τα δύο πουλιά να τραγουδήσουν μαζί. Φυσικά, αυτό δεν γινόταν αφού το αληθινό τραγουδούσε με φυσικό τρόπο. Το μηχανικό, αντίθετα, τραγουδούσε συνέχεια, χωρίς σταματημό. Έτσι ο Αυτοκράτορας κράτησε το μηχανικό αηδόνι, και άφησε ελεύθερο το άλλο. Στενοχωρημένο, το αληθινό αηδόνι επέστρεψε, χωρίς να το αντιληφθούν οι αυλικοί, στον κήπο. Ο αυτοκράτορας θυμωμένος το εξόρισε από τη χώρα, ενώ την επομένη κιόλας παρουσίασε το μηχανικό αηδόνι στο λαό.

Ένας χρόνος πέρασε έτσι, όταν μια μέρα το μηχανικό αηδόνι χάλασε. Ο αυτοκράτορας αρρώστησε βαριά, χωρίς τη μουσική που τόσο αγαπούσε. Πέρασαν άλλα πέντε χρόνια, κι ο Θάνατος ήρθε να τον πάρει, θυμίζοντάς του ταυτόχρονα ό,τι καλό και κακό είχε κάνει.

Τότε, ακούστηκε ένα όμορφο τραγούδι απ' έξω. Ήταν το αληθινό αηδόνι που ήρθε να του δώσει ελπίδα. Ο Θάνατος έφυγε κι ο αυτοκράτορας έγινε καλά. Από τότε, κάθε βράδυ το αηδόνι τραγουδά έξω απ' το παράθυρό του»...

παραμύθι του Χ.Κ. Αντερσεν